

Αριθμ. Πρωτ.: 912

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 118^η

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΙΣ

«Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ»

Ἀ΄Πέτρου 2,21

Πρὸς τὸν Ἱερό Κληρο,
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καὶ τὸν εὐσεβῆ λαό
τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

Ἀγαπητοί μου.

Εὐρισκόμαστε αὐτὴ τὴν μεγαλειώδη ὥρα ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἀδελφοὶ ἐνώπιον τοῦ πολυτιμοτέρου βιβλίου ὅλων τῶν αἰώνων. Δὲν γράφτηκε ἄλλο τέτοιο βιβλίο κι οὔτε θὰ γραφτῆ. Αὐτὸ δὲ εἶναι ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριός μας. Ἐπαναλαμβάνω μετὰ γνώσεως τῆς καταστάσεως πὺ βιώνουμε. Ναὶ εἴμαστε ὅλοι ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωθέντος Κυρίου. Δὲν λείπει κανεὶς. Ὅπως ἤμασταν πέρυσι τέτοια ὥρα. Ὅπως ἤμασταν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, καὶ σὲ ὅλα τὰ προηγούμενα χρόνια τῆς ζωῆς μας τέτοια ὥρα. Πόσες ἅγιες μνημεις διέρχονται τίς στιγμὲς αὐτὲς ἀπὸ τὴ σκέψι μας!

Ἔτσι καὶ σήμερα. Πάλι εἴμαστε παρόντες ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου. Μὲ τὸ ἴδιο θάμβος. Μὲ τὸν ἴδιο πόθο. Τὸν βλέπουμε καὶ τὸν ἀκοῦμε ἄφωνοι. Ὅμως οἱ ἀλάλητοι στεναγμοὶ μας μποροῦν νὰ φθάνουν μέχρι τίς Ἀψίδες τοῦ Οὐρανοῦ. Προσκυνοῦμε τὰ πάθη τὰ σεπτὰ. Ἐνώπιόν του βρίσκεται ἡ ψυχὴ μας. Βρίσκεται ὁ λογισμὸς μας. Βρίσκεται ἡ καρδιά μας. Βρίσκεται ἡ ὑπαρξί μας ὀλόκληρη. Αὐτὴ ἡ ὑπαρξί πὺ θὰ κληθῆ νὰ ζήσει καὶ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ τῆς αἰώνιας Βασιλείας. «Εὖ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου».

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Γραικὸς εὐηργέτησε πλούσια τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας. Διόρθωσε ὅλα τὰ λάθη τῶν λειτουργικῶν βιβλίων τους καὶ μετέφρασε πολλὰ πατερικὰ ἔργα. Στὸ τέλος πέρασε ἀλυσοδεμένος,

ἀλειτούργητος καὶ ἀκοινώνητος ἐπὶ 37 χρόνια σὲ μπουντρούμι τῆς Μονῆς Volokolamsk. Μάλιστα δὲ τὸν κατεδίκασαν κληρικοὶ ἔκφυλοι καὶ ἀλιτήριοι! Αὐτὸ σᾶς τὸ λέω ὡς μέτρο συγκρίσεως γιὰ τὴν θλίψι πού ζοῦμε ὡς αἰχμάλωτοι τῆς παρούσας πανδημίας.

Ἀγαπητοὶ μου.

Ἐμεῖς οἱ ἐλάχιστοι πού βρισκόμαστε αὐτὴν τὴν ὥρα καὶ μὲ σωματικὴ παρουσία ἐντὸς τοῦ Ναοῦ μας καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου δὲν εἴμαστε προνομιούχοι καὶ δὲν ἀπολαμβάνουμε κάτι περισσότερο ἀπὸ ἐσᾶς πού βρίσκεσθε στὰ σπίτια σας. Μὲ τὴν καρδιά μας σᾶς ἔχουμε ὅλους μαζί μας.

Κάποιοι ἀπὸ σᾶς, πού θὰ ἀκουμπήσουν μὲ τὴν ψυχὴ τους ἓνα δάκρυ καὶ ἓναν στεναγμὸ ἐκ βαθέων καὶ θὰ στείλουν τὸν πονεμένο λογισμό τους ἐκεῖ στὸν Γολγοθᾶ, κάλλιστα ζοῦν τὸ θεῖο δράμα μὲ τὸν ἀγιώτερο τρόπο.

-«Γέροντα, γιατί κλαίεις; Ἐρώτησε ἓνας ὑποτακτικὸς τὸν Γέροντά του. Κι αὐτὸς ἀπάντησε. Παιδί μου, ὁ λογισμὸς μου ἦταν ἐκεῖ ὅπου ἡ Παναγία ἔκλαιεν ἐπὶ Σταυροῦ». Νά, μὲ ποιὸν τρόπο, ἀδελφοί μου, μπορούμε νὰ εἴμαστε παρόντες, ἐνῶ ἀναγκαστικὰ εἴμαστε ἀπόντες! Καὶ νὰ ζοῦμε τέλεια τὰ γεγονότα τοῦ Γολγοθᾶ, χωρὶς νὰ εἴμαστε μὲ σωματικὴ παρουσία στὸν ἀγαπημένο μας Ναό. Σὰν νὰ εἴμαστε ὅλοι παρόντες κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρὸ μαζί μὲ τὴν Παναγία, μὲ τὶς εὐλογημένες Μυροφόρες καὶ τὸν Ἰωάννη τῆς ἀγάπης!

Μοῦ εἶπαν ὅτι τὶς μέρες αὐτὲς κάποιοι χριστιανοὶ μας προσῆλθαν καὶ κοινώνησαν μετὰ δακρύων γιὰ ὅλα αὐτὰ πού ζοῦμε. Πότε ἄλλοτε χριστιανοὶ μας δάκρυσαν κατὰ τὴν θεία κοινωνία! «Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ»! Ὁ πόνος τῆς καρδιάς μας, τὸν ὁποῖο ζοῦμε καθὼς διερχόμαστε τὸν παρόντα πειρασμὸ, εἶθε νὰ ἀφήση μέσα μας ἄγιο προζύμι καὶ γιὰ τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας.

Ὅμως νὰ πῶ κι ἓνα λόγο γιὰ τὸ σημαδιακὸ χωρίο τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, τὸ ὁποῖο προέταξα στὴν ἀρχὴ τοῦ λόγου. Ἀσφαλῶς πονοῦμε ὅλοι μὲ τὴν κατάστασι, τὴν ὁποία ζοῦμε τὸ τελευταῖο διάστημα καὶ ιδιαίτερα τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα. Ἀκόμη δὲ μὲ πολὺν ιδιαίτερο πόνον τὴν πιὸ παράξενη Ἀνάστασι, πού θὰ ἔλθῃ τὸ βράδυ τοῦ Μ.Σαββάτου!

Ἄς κρατήσουμε τὸν λόγο τοῦ ἀποστόλου μας. «Ὁ Χριστὸς ἔπαθε γιὰ μᾶς. Ἔτσι μᾶς ἄφησε τύπο καὶ ὑπογραμμὸ ζωῆς. Τύπος εἶναι τὸ καλούπι καὶ ὑπογραμμὸς εἶναι ἡ κόλλα χαρτὶ πού ἔχει γραμμὲς λίγο παχές, ὥστε βάζοντας ἀπὸ πάνω τῆς λευκῆ κόλλα νὰ γράφουμε ἓνα κείμενο μὲ ἴσιες

γραμμές. Ὁ δὲ τελικὸς σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπακολουθοῦμε στὰ ἴχνη του, γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε κακοτεχνίες οἰκοδομικὲς καὶ στραβογραμμὲς στὴ ζωὴ μας».

Ἀγαπητοί μου. Αὐτὸ τὸ μεγάλο μήνυμα παραδίνει σὲ ὅλους μας τὸ πάθος τοῦ Κυρίου. Ἡ ψυχὴ μας καὶ ἡ ζωὴ μας ὁλόκληρη ἔχει ἐνώπιόν της ἄριστο καλούπι καὶ τέλειον ὑπογραμμό. Μποροῦμε τὴν ζωὴ μας καὶ τὴν ψυχὴ μας νὰ τὶς βάλουμε σαυτὸ τὸ ἄριστο καλούπι τοῦ Κυρίου μας, ὥστε νὰ ἔχουμε ἄριστο οἰκοδομικὸ ἀποτέλεσμα. Μποροῦμε δὲ βάζοντας τὸν τέλειο ὑπογραμμό τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου μας νὰ κάνουμε πατιτούρα καὶ νὰ γράψουμε τὴ ζωὴ μας σὰν ἕνας «ἄλλος Χριστός-alter Christus», ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος καὶ τὸ ἐμνημόνευε μετὰ συγκινήσεως ὁ ἀείμνηστος Γέρον π.Αὐγουστῖνος.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις πρὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας χαιρετίζω τοὺς ἐλάχιστους παρόντες τὴν ὥρα αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ ὅσους εἴσθε ἀπόντες μὲν σωματικά, καὶ παρόντες μὲ τὸ πνεῦμα σας. Εὐχομαὶ δὲ ὁ Σταυρωθεὶς Κύριος νὰ σκέπη ὅλους σας καὶ τὴν δεινοπαθοῦσα οἰκουμένη δωρίζοντας καὶ πάλι τὸ πανάκριβο ἀγαθὸ τῆς υἰείας.



Μὲ πατρικὲς εὐχὲς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

fr. Ignatios Karamanolis

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ